Μὲ τὸ σημερινὸν μνημόσυνον, ἂς στραφῇ ἡ σκέψις μας πρὸς τὸ ὁλοκαύτωμα τῶν Καλαβρύτων, ὅπου κατεδείχθη ὅτι ἡ ὑλικὴ ἰσχὺς—τῶν Γερμανῶν τοῦ III Ράϊχ—ἀποκτηνώνει τὸν ἄνθρωπον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Συγχρόνως ἂς ἀναπολύσωμεν σήμερον τὰς σφαγὰς τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ μὲ τὰ ἔργα των κατέδειξαν ὅτι ἡ ὕλη, ὅταν δὲν ποδηγετεῖται ἀπὸ τὸ πνεῦμα ἀποθηριώνει τὸ ἄτομον.

Η ΑΚΑΜΠΤΟΣ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ]

Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ δίδει καὶ πάλιν τὸ μέτρον τῆς ἀποφασιστικότητός του. Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἶναι εἴπερποτε ἄλλοτε τώρα ἀναγκαῖον νὰ σκέπτεται ὡς πολιτικὸς καὶ νὰ ἐνεργῇ ὡς στρατιώτης. Τὸ πρόγραμμά του, διὰ τὴν Ἀλγερίαν, ἐν τῇ προωθήσῃ του, φανερὸν εἶναι ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἔντασις ὅλων τῶν ἀρετῶν, αἱ ὁποῖαι τὸ ἐνέπνευσαν, τὸ ἐξεπόνησαν καὶ τὸ ἐστήριξαν. Ἡ ἐμμονὴ εἰς αὐτό, μὲ ἐνδεχομένας ἐπὶ μέρους τροποποιήσεις εἶναι ἡ πρώτη δύναμις, ποὺ ἐξασφαλίζει καὶ τὴν ἐπιτυχίαν του. Ἄκαμπτον σθένος, σταθερὰ ὑποστήριξις τῶν ἀπόψεων, αἱ ὁποῖαι συνθέτουν τὸν γενικώτερον πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν προγραμματισμὸν καὶ πίστις ἐπὶ τὴν τελικὴν ἔκβασιν τῆς προσπαθείας ἐγγυῶνται τὸ ἀποτέλεσμα. Τὸ ἴδιο, φυσικὰ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἕτερον ἐπίμαχον σημεῖον τῆς πολιτικῆς Ντὲ Γκώλ. Ἐννοοῦμεν τὴν ἀπόφασιν περὶ δημιουργίας πυρινητικῆς δυνάμεως κρούσεως.

Δὲν εἶναι, βεβαίως, ἀπηλλαγμέναι ἱστορικῶν συνεπειῶν αἱ περιπτώσεις. Ἔχουν ἀντιθέτως, πυκνὸν καὶ δραματικὸν ἐνδιαφέρον, διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ κατ' ἐπέκτασιν, διὰ τὸν Κόσμον. Καὶ δὲν τίθεται ἐν ἀμφιβολίᾳ, ὅτι αἱ δυσχέρειαι εἶναι μεγάλαι. Πολλοὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐγκυροτέρων σχολιαστῶν, ὁμιλοῦν περὶ διακυβεύσεως, ὄχι μόνον τῆς πολιτικῆς Ντὲ Γκώλ, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς θέσεώς του. Θεωροῦν, ὅτι τὸ καθεστὼς τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν, ἀντιμετωπίζει σοβαρωτάτην κρίσιν, μὴ ἀποκλειομένων καὶ ἐξελίξεων δραματικῶν.» Ἴσως δὲν ἔχουν ἄδικον, ὡς πρὸς τὸ εἰδικὸν βάρος τῶν γεγονότων. Σφάλονται ὅμως κατὰ τὰ λοιπά. Διότι προδήλως παραβλέπουν δύο παράγοντας, τοὺς καὶ ἀποφασιστικωτέρους. Πρῶτον, ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Προέδρου εὑρίσκεται συσπειρωμένη ὁλόκληρος ἡ Γαλλία, αὐτή, ἡ ὁποία ἐνῷ ἠσθάνετο ἐκπεσοῦσα εἰς κατηγορίαν δευτέρας δυνάμεως καὶ ἐδοκίμαζε διὰ τοῦτο ἀπογοήτευσιν, διαπιστώνει τώρα διὰ τῶν γεγονότων, ὅτι εἰς χρόνον βραχύτερον ἀπὸ ὅσον θὰ ἠδύνατό τις νὰ προβλέπῃ, ἔστω καὶ μὲ τοὺς πλέον αἰσιοδόξους φακούς, ὁ Ντὲ Γκὼλ ἐπέτυχε νὰ τὴν ἀνεβάσῃ εἰς ἐπίπεδον πρῶτον καὶ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τάξιν Κράτους μεγάλης ἰσχύος. Καὶ παραβλέπουν δεύτερον, ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείπουν τὴν μάχην. Τὴν ἔδωσε καὶ τὴν ἐκέρδισε πάντοτε ὅταν ἐφαίνετο ἀπολεσθεῖσα. Ἡ ἔνδοξος πολεμικὴ ἱστορία του δὲν εἶναι, παρὰ συνεχὴς ἐπιβεβαίωσις τούτου. Μὲ τὴν γυμνασμένην, συνεπῶς, εἰς τὰς ἀντιξοότητας δημιουργικὴν ἐπιμονήν του διεξάγει καὶ τώρα τὸν ἀγῶνα, γνωρίζων ὅτι νικητὴς ἀναδεικνύεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐμμένει ἔστω καὶ ἓν λεπτὸν περισσότερον τοῦ ἄλλου εἰς τὸ πεδίον.

Εἶναι δὲ αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοὺς πλέον ἀποφασιστικούς, οἱ ὁποῖοι διεξήχθησαν ποτὲ διὰ τὴν Γαλλίαν. Ἐκ τῆς ἐκβάσεώς του θὰ κριθῇ ἐὰν ἡ φίλη χώρα θὰ συνεχίσῃ μὲ κῦρος καὶ ἐπιβολήν, τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν της. Ἢ ἐὰν θὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἐπιστροφὴν πρὸς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τῆς πτώσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ οἱ φίλοι της ἠσθάνοντο θλῖψιν βαθεῖαν. Ὁ Ντὲ Γκώλ, μὲ ἀκμαῖον τὸ φρόνημα, ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐθνικῶν ἡγετῶν, τοὺς ὁποίους νευρώνουν αἱ δυσχέρειαι. Ἐμπνευσμένος καὶ πολιτικῶς ἀνιδιοτελής, φλογισμένος ἀπὸ τὸ πάθος, διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Γαλλίας, οὐδὲν ἄλλο βλέπων, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνάγκην κάποιου λαμπροῦ, μέλλοντος, πορευόμενος μὲ σταθερὸν βῆμα, ἄκαμπτος εἰς ὅ,τι πιστεύει ὡς ὀρθόν, βέβαιον εἶναι, ὅτι καὶ τώρα θὰ σημειώσῃ θρίαμβον. Ὁ ἡγέτης, ὁ ὁποῖος διαρκοῦντος τοῦ μεγάλου πολέμου δὲν ἐδίστασε νὰ ὀρθώσῃ τὸ ἀναστημά του ἀπέναντι καὶ τῶν πανισχύρων Συμμάχων ἵσταται ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ Γάλλου πατριώτου, μὲ τὴν ὑψηλὴν συνείδησιν τοῦ ἀγωνιστοῦ, μὲ τὴν θεληματικότητα τοῦ γεννημένου ἡγέτου. Προεξωφλημένος καὶ αὐτὸς ὁ θρίαμβός του, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες εὔχονται εἰλικρινῶς.

Χρῆστος Γ. Εὐαγγελᾶτος

ΣΥΣΠΕΙΡΟΥΤΑΙ ΗΔΗ Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η ΕΝΟΤΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ ΠΛΗΡΩΣ

Ο ΧΟΥΣΕΪΝ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΠΟΜΟΝΩΘΗ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΒΗΡΥΤΟΣ, Δεκέμβριος. Ἐνῶ σὲ ὅλη τὴν Ἀφρικὴ—Ἀλγέριον, Τυνησία, Κογκό, Νοτιοαφρικανικὴ Ἕνωσι, Νυασαλάνδη—ἐπικρατεῖ μία ἀναστάτωσις, στὴν Μέση Ἀνατολή, ἀποκατεστάθη κάποια ἠρεμία, ἂν ὄχι στὶς σχέσεις μεταξὺ Ἀραβικῶν κρατῶν καὶ Ἰσραήλ, τουλάχιστον ὅμως στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἰδίων τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν.

Μέχρι πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ ἀκόμα, ὅλοι ἐφοβοῦντο ὅτι θὰ ἐπέλθῃ νέα ρῆξις μεταξὺ Ἡνωμ. Ἀραβικῆς Δημοκρατίας καὶ Ἰορδανίας ἢ Ἰράκ καὶ Ἰορδανίας, τώρα διαπιστώνεται ὅτι ἔχει ἐπέλθει βελτίωσις στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ ὅτι ἡ Ἀραβικὴ ἑνότης θὰ ἀποκατασταθῇ συντόμως.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας Χουσεῖν φαίνεται ὅτι ἐγκατέλειψε τὴν ἰδέαν νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἄγρια δολοφονία τοῦ ἐξαδέλφου του Φεϋζὰλ καὶ ἀναγκάζεται τώρα νὰ προσγειωθῇ πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς γείτονάς του. Ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν τὴν πολιτικὴ γιὰ νὰ διασπάσῃ τὴν ἀσφυκτικὴ ἀπομόνωσι στὴν ὁποία βρίσκεται ἡ χώρα του.

Ἤδη, τὰ σύνορα τῆς Ἰορδανίας μὲ τὸ Ἰράκ καὶ τὴν Ἡνωμ. Ἀραβικὴν Δημοκρατίαν ἔχουν ἀνοίξει καὶ μία νέα προσπάθεια, ἀρκετὰ ἔκδηλη, καταβάλλεται γιὰ μιὰ προσέγγισι μεταξύ των. Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπολύτως νέα. Ὅταν ὁ βασιλεὺς Χουσεῖν εὑρίσκετο στὴν Ἀμερική, ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμία νὰ προσεγγίσῃ τὸ Ἰράκ καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ σχέσεις μετὰ τῆς χώρας του. Ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς, ἡ Βαγδάτη, ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι τὸ καθεστῶς τοῦ συνταγματάρχου Κάσσεμ δὲν εὐθύνεται γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ βασιλέως Φεϋζάλ. Ἔτσι, ἐδημιουργήθη ἕνα κατάλληλο κλῖμα γιὰ περαιτέρω προσέγγισιν μεταξὺ Βαγδάτης καὶ Ἀμμάν. Φυσικά, ἔπρεπε νὰ ὑπερπηδηθοῦν πολλὰ ἐμπόδια ἀκόμη, ἀλλὰ οἱ δύο κυβερνήσεις ἔδειξαν ὑπομονὴ καὶ διάθεση ψύχραιμης ἀντιμετωπίσεως. Τὸ Κάϊρο διηυκόλυνε ὥστε τὸ κλῖμα αὐτῶν τῶν καλῶν διαθέσεων νὰ βελτιωθῇ περισσότερο ἀκόμη καὶ ἀπέφυγε νὰ ἐνοχλήσῃ τὸν βασιλέα Χουσεῖν, οἱ ἐνέργειες καὶ οἱ δηλώσεις τοῦ ὁποίου ἐνεπνέοντο πάντοτε ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ προέδρου Νάσερ καὶ τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας. Ὁ Χουσεῖν, ὁ ὁποῖος γνωρίζει ὅτι δὲν ἔχει συμπάθειες μεταξὺ τῶν Ἀραβικῶν κρατῶν καὶ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιζήσῃ μακρὰν τοῦ Ἀραβικοῦ Συνδέσμου, ἀπεφάσισε τότε νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν στάσι του καὶ νὰ προσεγγίσῃ τὸ Ἰράκ, γιὰ νὰ δημιουργηθῇ κατόπιν καὶ ἡ προϋπόθεσις γιὰ ἕναν νέο διάλογο μὲ τὴν Ἡνωμένην Ἀραβικὴ Δημοκρατία.

Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ἐνδιαφέρει τὸν πρόεδρο Νάσερ ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ἐν πρώτοις, ἐπιδιώκει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ὕπαρξις μιᾶς Ἀραβικῆς Παλαιστίνης, ποὺ θὰ συμπεριελάμβανε τὴν περιοχὴ τῆς Γκάζα καὶ τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς Ἰορδανίας. Αὐτὴ ἡ ἐνέργεια θὰ ἐνίσχυε τὴν διπλωματικὴ θέσι τῶν Ἀράβων ἔναντι τῶν Ἑβραίων στὸ Ἰσραήλ, Κατὰ δεύτερον λόγον, θὰ ἐνεφάνιζε τὸν Νάσερ ὡς πρωταγωνιστὴν τῆς ὑποθέσεως τῆς Παλαιστίνης.

Ὁ βασιλεὺς Χουσεῖν ἐφοβήθη ἀρχικῶς ἀπὸ τὶς ἐνέργειες αὐτὲς καὶ τὰ σχέδια τοῦ προέδρου τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας διότι οἱ 700.000 Ἄραβες πρόσφυγες τῆς Παλαιστίνης στὴν Ἰορδανία θὰ ἐξεδήλωναν τὴν συμπάθειά τους πρὸς τὸν Νάσερ, τὸν ὁποῖον καὶ θὰ θεωροῦσαν ὡς προστάτην.

Τὰ σχέδια αὐτὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας προεκάλεσαν νέαν ἔντασι καὶ πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθη γενικὴ σύρραξις στὴν Μέση Ἀνατολή. Ἐξεδηλώθη ὅμως μία μεσολαβητικὴ προσπάθεια τοῦ Λιβάνου, ἡ ὁποία ἐστέφθη ἀπὸ πλήρη ἐπιτυχία. Ἡ ἔντασις ὡδήγησε εἰς προσέγγισι καὶ ἐπανεξέτασι τῶν σχέσεων μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν. Διεξήχθησαν μυστικαὶ συνομιλίαι καὶ ἡ Ἰορδανία ἔδειξε διάθεσιν νὰ συζητήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς Παλαιστίνης μὲ πνεῦμα συνεργασίας μὲ τὰ ἄλλα κράτη. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς στάσεως τῶν χωρῶν αὐτῶν ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Ἰσραὴλ καθίσταται διαρκῶς ἰσχυρότερο καὶ ὅτι, ἐφωδιασμένον μὲ νέα ὅπλα, δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐπίθεσι. Ὁ Ἑβραϊκὸς ἐφιάλτης ὥθησε τὰ Ἀραβικὰ κράτη σὲ μία ἐπανεξέτασι τῶν σχέσεών των καὶ ὑπεχρέωσε τοὺς ἡγέτες τους νὰ ἐπιδιώξουν ἐκ νέου τὴν προσέγγισι γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ κοινοῦ κινδύνου.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀνεγνωρίσθη ὅτι συνεπείᾳ τῶν σοβαρῶν ἐξελίξεων ποὺ συντελοῦνται στὴν Ἀφρικὴ καὶ τοῦ πολέμου στὴν Ἀλγερία τὸ Ἀραβικὸ μέτωπο πρέπει νὰ ἐμφανίζεται ἑνωμένο. Ἀνεξαρτήτως τῶν γεγονότων ποὺ συντελοῦνται στὶς ἄλλες περιοχὲς τοῦ κόσμου, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας Χουσεῖν ἐπείσθη ὅτι δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ζῇ ἀπομονωμένος ἀπὸ τὰ ἄλλα Ἀραβικὰ κράτη καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἕνα τέλος στὶς διαφορές του μὲ τὴν Ἡνωμένην Ἀραβικὴ Δημοκρατία καὶ τὸ Ἰράκ. Αὐτὴ ἡ στροφὴ τοῦ νεαροῦ μονάρχου μέχρι ποίου σημείου θὰ φθάσῃ; Θὰ ἐγκαταλείψῃ ὁ Χουσεῖν τὸν μονόπλευρο προσανατολισμό του πρὸς τὴν Δύσι καὶ θὰ συμμετάσχῃ ἐνεργῶς στὸ μέτωπο τῶν οὐδετέρων κρατῶν; Ὁ πρόεδρος Νάσερ πιστεύει ὅτι ἂν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας δὲν ἀλλάξῃ προσανατολισμόν, αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ τέλος του. Πρὸς τό παρὸν πάντως, καὶ γιὰ τὴν διατήρησι τῆς Ἀραβικῆς ἑνότητος, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐπιδειχθῇ πνεῦμα ἀνοχῆς ἀπέναντί του.

Ο ΠΟΘΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΠΑΠΑΣ ΕΥΝΟΕΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ ΟΜΩΣ ΟΙ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΙ

ΡΩΜΗ, Δεκέμβριος. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Καντέρμπουρυ στὸ Βατικανό, ἦταν μία ἀνεπίσημος φιλικὴ συνάντησις δύο θρησκευτικῶν ἡγετῶν ποὺ ἀσφαλῶς θὰ μείνῃ ἱστορική. Ἦταν ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας μὲ τὸν Πάπα τῶν Καθολικῶν, μετὰ τὸ σχίσμα, καὶ ἴσως νὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικὰ στὴν δημιουργίαν τῆς «ἑνότητος τοῦ πνεύματος» ποὺ ἐπιδεικνύουν σήμερα οἱ ἡγέται τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Οὐδεὶς ἐπληροφορήθη τί διημείφθη μεταξὺ τῶν δύο ἱεραρχῶν καὶ οἱ φῆμες ποὺ κυκλοφοροῦν στὴν Ρώμη, σχετικῶς μὲ τὶς ὑποθέσεις τοῦ Βατικανοῦ, εἶναι περισσότερον αὐθαίρετες καὶ ἀπὸ τὶς φῆμες γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῆς ἀγγλικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἐν τούτοις, μπορεῖ νὰ θεωρῇ κανεὶς ὡς βέβαιον, ὅτι ἱεράρχαι ὅπως ὁ καρδινάλιος Ταρτίνι, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βατικανοῦ, καὶ ὁ καρδινάλιος Ὀτταβιάνι, διευθυντὴς τοῦ Παπικοῦ Γραφείου, εἶναι ἀδιάλλακτοι καὶ μονολιθικοὶ στὴν ἀντίδρασί τους κατὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν μὲ ἀμοιβαῖες ὑποχωρήσεις.

Ἴσως, στὴν ἀντίδρασί τους αὐτὴν νὰ ὀφείλεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπηγορεύθη καὶ ἡ ἐλαχίστη δημοσιότης τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Δρος Φίσσερ στὸν Ποντίφηκα—πρᾶγμα ποὺ ἐθεωρήθη ὡς ἐκδήλωσις ψυχρότητος, ἂν καὶ ἡ ἐπίσημη ἐξήγησις τοῦ Βατικανοῦ εἶναι ὅτι ὁ Πάπας δὲν ἠθέλησε νὰ φέρῃ σὲ δυσχερῆ θέσι τὸν ξένον του. Ὁπωσδήποτε, ὅμως, κι' ἂν εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία, ἡ τελικὴ ἀπόφασις ἀνήκει στὸν Πάπα. Καὶ δύο ἱστορικὲς ἀποφάσεις τοῦ Ποντίφηκος ἐπιτρέπουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀντιμετωπίζει μὲ προοδευτικὲς ἀντιλήψεις τὴν προσπάθειαν ἑνότητος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ὁ Πάπας Ἰωάννης, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάρρησίν του στὸν θρόνον τοῦ Ἁγίου Πέτρου, συνέστησε στὴν Ἐπιτροπὴ Προαγωγῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἑνότητος ὑπὸ τὸν καρδινάλιον Μπηά, τὸν μόνον Καθολικὸν Ἱεράρχην ποὺ ἐπεσκέφθη ἐκτὸς τοῦ Πάπα. Ἐπίσης ὁ Ποντίφηξ ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βατικανοῦ, μιᾶς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῶν Καθολικῶν, ποὺ θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν διοικητικῶν καὶ πειθαρχικῶν κανόνων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς δὲ καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἑνότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἤδη, οἱ Καθολικοὶ ἐπίσκοποι ὅλου τοῦ Κόσμου διεβίβασαν ἐγγράφως, πρὸς τὸ Βατικανόν, τὶς ἀντιλήψεις τους ποὺ θὰ συζητηθοῦν ἐν ἐκτάσει ὅταν θὰ συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον.

Ἡ κυριωτέρα δυσχέρεια ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ προσπάθεια προσεγγίσεως μὲ τὸ Βατικανὸν εἶναι ἡ φανατικὴ προσήλωσις τῶν Καθολικῶν στὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε μιὰ μοναδικὴ Ἐκκλησια καὶ τὴν ἐνεπιστεύθη στοὺς διαδόχους τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Συνεπῶς, δὲν ὑπάρχει θέμα διαπραγματεύσεων καὶ συμφωνιῶν, οὔτε καὶ ἑνότητος. Οἱ μὴ Καθολικοὶ δὲν εἶ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΕΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ ἔχουσα ἀνάγκην μιᾶς ἐκτάκτου Στενογράφου—Δακτυλογράφου διὰ τὰ ἐν Πάτραις γραφεῖα αὐτῆς καλεῖ τὰς ἐνδιαφερομένας, ὅπως ὑποβάλωσιν αἴτησιν εἰς τὰ ἐν Πάτραις γραφεῖα τῆς Ἐπιχειρήσεως, ὁδὸς Παντανάσσης καὶ Ἁγίου Ἀνδρέου 121 μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1960.

Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην δέον ὅπως κατὰ τὴν ὑποβολήν της, ἐπισυνάπτεται βεβαίωσις τοῦ οἰκείου Παραρτήματος Ἀσφαλείας περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ κοινωνικῶν φρονημάτων, ὡς καὶ βεβαίωσις τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὅτι εἶναι μόνιμος κάτοικος Πελοποννήσου ἢ Ἠπείρου.

Αἱ ὑποψήφιαι δέον ὅπως ἔχωσιν:

1) Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἢ εἶναι ἀλλοδαπαὶ ὁμογενεῖς.
2) Ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῶν 35 ἐτῶν.
3) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.
4) Μόνιμον κατοικίαν εἰς Πελοπόννησον ἢ Ἤπειρον.

Ἡ πρόσληψις τῆς ὡς ἄνω ἐνεργηθήσεται κατόπιν διαγωνισμοῦ ὅστις θέλει λάβει χώραν ἐν Πάτραις (ὁδὸς Παντανάσσης καὶ Ἁγίου Ἀνδρέου 121) τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1960 καὶ ὥραν 9 π. μ. τὰ δὲ ἐξετασθησόμενα θέματα εἶναι:

α) Ἑλληνικὴ γραφομηχανή.
β) Στενογραφία.
γ) Ἔκθεσις ἰδεῶν.
δ) Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ γλῶσσα.

Εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. β, γ, καὶ δ, θέματα θέλουσιν ἐξετασθῇ μόνον αἱ ἐπιτυγχάνουσαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γραφομηχανήν.

Μόνον νέαι αἰτήσεις ὑποβαλλόμεναι βάσει τῆς παρούσης προκηρύξεως θέλουν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1960
(ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ)

ΑΠΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ, Δεκέμβριος. Στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου Νοεμβρίου ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.—ὁ Ἰταλὸς συνταγματάρχης Φραντσέσκο Φάσσιο, ντυμένος πολιτικά, ταξίδευε μὲ τὴν ταχεῖα ἁμαξοστοιχία Παρισίων—Ρώμης. Ὅταν ὅμως τὸ τραῖνο ἔφθασε στὸ μεθοριακὸ σταθμὸ Μοντάν, ἡ ὑπάλληλος τοῦ γαλλικοῦ τελωνείου πρόσεξε, ὅτι ὁ μοναδικὸς ἐπιβάτης σ' ἕνα κουπὲ καθόταν σὰν ζουλιγμένος στὴν γωνία ἂν καὶ ὅλες οἱ θέσεις ἦταν δικές του. Ἡ γενικὴ συμπεριφορά του ἐξ ἄλλου, ἔδειχνε ἕνα πολὺ ἐκνευρισμένο ἄνθρωπο.

Στὴν ἐρώτησι τῶν τελωνειακῶν ἂν μεταφέρει συνάλλαγμα, ὁ ἐπιβάτης ἀπάντησε ὅτι ἔχει μαζί του ἕνα ἀσήμαντο ποσόν: 80 φράγκα καὶ 15.000 λιρέττες. Μὲ τὴν ἔρευνα ὅμως ποὺ τοῦ ἔγινε βρέθηκαν στὸ πορτοφόλι του 335 δολλάρια—ποσὸν ποὺ ἀπαγορεύεται νὰ ἐξαχθῇ χωρὶς ἄδεια.

Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κατάστασι, ὁ ἐπιβάτης ἔδειξε τὴν ταυτότητα τοῦ συνταγματάρχου τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ δήλωσε ὅτι ἡ ὑπηρεσιακή του θέσις τοῦ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ μεταφέρῃ συνάλλαγμα. Ἐνῷ ὅμως ὁ συνταγματάρχης ἔδιδε τὶς ἐξηγήσεις του στὶς τελωνειακὲς ἀρχές, ἡ ὑπάλληλος τοῦ τελωνείου σήκωσε τὸ μαξιλάρι ἐπάνω στὸ ὁποῖο ἀκουμποῦσε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ἀνακάλυψε κάτω ἀπὸ αὐτὸ ἕνα σακκούλι, ποὺ περιεῖχε 1.200 γραμμάρια μορφίνη καὶ 800 γραμμάρια χασίς.

Ἡ ἀξία τῶν ναρκωτικῶν αὐτῶν ἀνέρχεται σὲ 7.000 δολλάρια. Οἱ τελωνιακοὶ μόνο τότε θυμήθηκαν, ὅτι ὁ κομψὸς αὐτὸς συνταγματάρχης δὲν ταξίδευε πρώτη φορὰ μὲ τὸ ἐξπρές.

Παρὰ τὶς διαμαρτυρίες του, ὁ συνταγματάρχης Φάσσιο συνελήφθη καὶ τὴν ἐπομένη ὅλες οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν γιὰ τὸ κάζο του.

Ἡ ἀποκάλυψις ὅμως τῆς ὑποθέσεως ἔσωσε ὅπως φαίνεται τὸν συνταγματάρχη: Δυὸ ἡμέρες ἀργότερα, οἱ ἐφημερίδεν ἀνεκοίνωσαν, ὅτι ὁ Φάσσιο ἀφέθη ἐλεύθερος καὶ ἡ ἀνάκρισις ἐναντίον του ἐσταμάτισε...Οὔτε «γάτα, οὔτε ζημιά»...

Πιὸ ἄτυχος ἀπὸ τὸν συνταγματάρχη Φάσσιο ἀπεδείχθη ἕνας ἄλλος λαθρέμπορος—ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γουατεμάλας στὶς Βρυξέλλες Μαουρίσιο Ροσάλ, ποὺ μετέφερε ναρκωτικὰ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ διπλωματικοῦ διαβατηρίου του. Ἀλλὰ τὸν συνέλαβε ἡ ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὴν ἀπόπειράν του νὰ μεταφέρῃ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες 50 χιλιόγραμμα ἡρωΐνη. Στὴν μαύρη ἀγορὰ τῶν «πρεζάκηδων» αὐτὴ ἡ ποσότητα στοιχίζει μερικὰ ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ σκάνδαλο ἦταν τόσο μεγάλο, ὥστε ἡ κυβέρνησις τῆς Γουατεμάλας ἔσπευσε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀπόλυσι τοῦ Ροσὰλ ἀπὸ τὴν διπλωματικὴ ὑπηρεσία.

Ἤδη στὸν ξένο τύπο γίνεται μεγάλος λόγος γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Ράννεϋ, ποὺ συνελήφθη στὸν Πειραιᾶ γιὰ δύο μυστηριώδεις φόνους ποὺ διέπραξε ἐξ αἰτίας τῶν ναρκωτικῶν.

Ὡς γνωστό, ὁ ἀγώνας κατὰ τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν εἶναι διεθνής. Γι' αὐτὸ καὶ ὑπάρχουν 8 διάφορες διεθνεῖς συμφωνίες γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς ἐμπορίας τῶν ναρκωτικῶν.

Αὐτὴ τὴν στιγμή, τὸ πιὸ σύνηθες ἀπὸ τὰ ναρκωτικά, ποὺ κυκλοφορεῖ στὴν παράνομη ἀγορὰ μεταξὺ τῶν λαθρεμπόρων εἶναι ἡ ἡρωΐνη. Μὲ ἕνα χιλιόγραμμο ἡρωΐνης κατασκευάζουν 70.000 σκονάκια. Ἂν καὶ γιὰ τὴν παρασκευὴ τῆς ἡρωΐνης ἀπαιτοῦνται πολυάριθμοι συνδυασμένοι τρόποι καὶ ἡ παραγωγὴ ἐπιτυγχάνεται μόνο σὲ εἰδικῶς ἐξωπλισμένα ἐργαστήρια, αὐτὰ δὲν ἐμποδίζουν τοὺς λαθρεμπόρους νὰ ἐπιτυγχάνουν τοὺς σκοπούς τους.

Μεγαλύτερες ἀγορὲς καταναλώσεως ναρκωτικῶν θεωροῦνται σήμερα οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ὁ Καναδᾶς, ὅπου ἡ ναρκομανία ἔλαβε μεγάλες διαστάσεις μετὰ τὸν πόλεμο. Σύμφωνα, ἐξ ἄλ